

ČERVENÉ LINIE a mnoho, mnoho trumfů, které má Rusko v rukávu...

- CZ24 News | 9. května 2023

Červené linie a mnoho, mnoho trumfů, které má Rusko v rukávu...

Blog - Dzen - A co si tak pohovořit?! / А поговорить?!

Poznámka: Ponecháno vše v původním stylu, z pohledu Ruska.

Lidé se skrz naskrz vzrušili. Ty drony u samotného Kremlu, jsou to už červené čáry, nebo jen růžové? Nebo snad nejsou červené, ale jen lehce červené? Stačí to, nebo nestačí? A vůbec, jak dlouho se dá mlčet, a lidi neradi trpělivých tolerují, ale to ve vztahu k ostatním si vše dovolují.

Ale dovedu si představit, kolik trumfů, velkých, silných a velmi závažných, máme v rukávu. Některé z nich jsou nepochybně aktivně využívány. Ale obrovská část z nich není.

A tady je jeden z mnoha, který už teď nahání Západu strach, ale zatím nebyl využit:

Britští odborníci již odhadli, že poškození jimi položených podmořských kabelů by mělo za následek každodenní zablokování finančních transakcí v hodnotě více než 7 bilionů liber a přerušení dodávky elektřiny zhruba z 25 procent. Jednoduše řečeno – pokud Rusové poškodí podvodní infrastrukturu, dojde k bezprostřednímu kolapsu londýnské burzy a britský systém podpory života utrpí nenapravitelnou ránu. A to je jen v Británii ...

Přibližně 95 % internetového provozu mezi Evropou a USA zajišťuje 400 kabelů položených pod vodou o celkové délce 1 milion kilometrů. Jakékoli, byť jen drobné narušení přenosu dat a USA budou mít mnohem těžší kontrolu nad všemi dostupnými svými silami na kontinentu.

A tady se dějí takové věci. A my opět mlčíme a opět nic neuděláme! – Lidé požadují, aby se urychleně shromáždila všechna esa, hodila se na stůl, dostalo se jim prchavého zadostiučinění a co pak bude dál?

Ale představte si na chvíli, že o tomtéž neustále přemýšlí i hlavní velmistr naší země. Tedy ne, ani to ne. Jeho úkolem je teď o tom přemýšlet. A ne jako my – na základě jedné či tří dzenových publikací (*velká blogová platforma v Rusku*), ale na základě hlubokých a spolehlivých znalostí. A ne dvě hodiny denně, jako když my popřemýšlíme a poběžíme si pro jídlo, ale pravděpodobně nepřetržitě, neustále.

Představte si, že informace o tom, co se děje tady, tam, onde či onamo a ve světě vůbec, dostává nepřetržitě.

Představte si jeho zkušenosti, jeho vzdělání, které mu umožňují dívat se na věci trochu hlouběji než můžeme my.

Představte si, že je kolem něj mnoho vlasteneckých a velmi chytrých lidí, ten stejný Mišustin a mnoho dalších. Kteří přemýšlejí spolu s ním a možná hledají řešení stejným způsobem – bez přestávek na oběd a spánek (přemýšlejí o způsobech, jak najít odpovědi na tvůrčí otázky se spoustou neznámých).

Přemýšlejte o krocích, které už podnikl, mimochodem úspěšných. Přidejte k tomu další, nikoli nepodstatný detail: ví toho mnohem více než my. Řeknu to jasně: přesně ví, jaké trumfy má jeho soupeř v rukávu. Víc než kdokoli jiný zná také naše slabiny (nikdo nepochybuje o tom, že i v naší slavné, silné a odvážné velmoci, která dokáže vyhrát i ty nejprohranější války, jsou stále slabiny, že?) Ale ví i o těch našich slabinách, o kterých ví i nepřítel. A odhaduje, jaký bude jejich další tah. A svůj vlastní tah už má vypočítaný na několik tahů dopředu (o tom snad také nepochybujete?).

A co je nejdůležitější. Dokáže hrát šachy, dámu, banditské kozáky (1) a na schovávanou zároveň. A fakta to dokazují.

A opravdu si někdo vážně myslí, že provokace s drony nebyla předem promyšlená ... námi? – Prosím vás! Naši mají velmi dobře nastudované zvyky nepřítele. Mají své odvetné tahy připravené dříve, než nepřítel přijde s “novým, nanejvýš nečekaným a oslnivým tahem”! A tento protitah je pro nás velmi často výhodnou akcí, na kterou jsme jen hledali vhodný okamžik. No, ale vážně.

– Pokud má někdo pochybnosti – vzpomeňte si na naši reakci na nejvíc “ohromující a ochromující” sankci s bankovním zúčtovacím systémem. Jak dlouho trvalo, než naši začali připravovat alternativní systém vypořádání? – Od roku 2014 (*nejméně*), pokud mě paměť neklame.

Ale, to není to nejdůležitější. Nejdůležitější je, že v čele naší země stojí inteligentní člověk, zpravodajský důstojník, stratég a vlastenec, který nejednou prokázal, že má právo být tam, kde je.

Je třeba si uvědomit, že tento muž nepostrádá ani schopnost vcítění a soucítění, že má srdce pro každého člověka žijícího v naší zemi. – Viděla jsem například jeho usazené oči, když vzpomínal na obležený Leningrad...

Ale ty oči se vztahovaly jen na Rusy, v žádném případě ne na ty, kteří za to všechno mohou!

Samozřejmě, co jsou moje mlhavé argumenty a co každý vidí na vlastní oči a ví! Ale věřte mi, že poslední (naše) slovo teprve padne. A určitě bude podáno na zvláštním podnose, vůbec ne tak samozřejmě, jak si všichni myslí. A ještě dlouho se ho nedozvíme. Naši lidé nám totiž nic neřeknou. Buď jim na nás nezáleží. Nebo se nezajímají o informační technologie. Nebo to nepotřebujeme vědět, protože když to víme my, ví to i nepřítel.

Poznámka: Vzpomínáte si ještě, jak turecká armáda sestřelila ruské letadlo a pilot zemřel? Všichni se divili rovněž tomu, že se nic neděje. Rusové si počkali a jakoby navzdory všemu zachránili včasným varováním Erdogana před pučem vojáků. Mezi potrestanými byli i ti, co rozhodli o sestřelení ruského letadla ...

A také naše největší pochybnosti: možná je příliš zbabělý? Je příliš ubohý? Je váhavý? Příliš opatrný, když jde o čas?

Lidi, odpověď zní ne, ne a ne! Jak si můžete představit bývalého důstojníka sovětské rozvědky, který je příliš zbabělý a ubohý! Nic takového neexistuje. Vypočítavý ano. Cynický, ano. Klidný a neochvějný ... kdo říká, že jsou to vady?! Opatrný, s mírou, samozřejmě. Ale ne za cenu vlastních ztrát. I on totiž umí začít jako první.

A vzpomínáte si, jak rychle, cynicky a tvrdě Čečenci byli postaveni na své místo? – “Budem je topit v záchodě” – zná někdo tuhle větu (“Будем мочить в сортире”)? Ach, už jsme zapomněli. Bylo to tak dávno a tak rychle. – Přesně tak, tvrdé, rychlé a účinné vypořádání se zločinci po drahotě, která byla za Jelcina. Ale to není všechno! Teď jsou skuteční, slušní a poctiví Čečenci našimi přáteli, našimi ochránci, našimi hrdiny!

A jak se vypořádali s teroristy v roce 2000 – na to jsme také zapomněli?

Ach, neviděli jsme, nepamatujeme si. – A nebude nám to ukázáno. Ale zapomínání je špatná věc.

A kolikrát jsme už křičeli: Běda-běda-běda, všechno pryč, všechno špatně! – Například Nabiullina, když si vezmeme příklad z poslední doby. A pak jsme si radostně mnuli ruce a všem říkali, jak je naše situace skvělá. A zase jsme všichni zapomněli. A?

Tak už přestaňte být hysteričtí. Uklidněte se a dívejte se dál. Vidím, že i ostřílení blogeři ze sebe dělají blázny a pak i z lidí ...

<https://dzen.ru/a/ZFXgiviPzGpFguD->

Překlad Peter 008

(1) Kozácké loupežníky lze hrát mnoha různými způsoby. Až na drobné nuance lze všechny varianty omezit na dvě verze. Hráči se dělí na kozáky a loupežníky. Kozáci musí pochyvat všechny loupežníky (dotknou se loupežníků a řeknou “červené razítko, nikdo neuteče”). Kozáci mají své velitelství. Lupiči musí vymyslet dvě nebo více hesel. Jedno je správné a ostatní jsou špatná. Úkolem loupežníků je zmocnit se kozáckého velitelství, ale kozáci je chytí. Loupežníci mohou k sobě přiběhnout a říct “zelené razítko, můžeš utéct”, čímž osvobodí jiného loupežníka. Loupežníci se mohou zmocnit velitelství pouze společně a během hry. Ani jeden, ani druhý nesmí chodit samostatně. Kozáci nesmí chodit sem a tam v blízkosti velitelství. Kozáci po dopadení loupežníků tyto mučí. Lupiči mohou tolerovat, ale když je tolerování přestane bavit, řeknou libovolné heslo a kozáci určí, zda je správné, nebo ne. Pokud ho zadají správně, kozáci vyhrají, pokud ne, mohou loupežníci utéct a zmocnit se velitelství, tedy vyhrají.

Standardní pravidla hry

Hraje šest nebo více hráčů (čím více, tím lépe).

Hráči se dohodnou na oblasti, na které se bude hra hrát. Losem určí, kdo bude hrát za “kozáky” a kdo za “loupežníky”. Někdy se vybírají atamani.

“Loupežníci” se sejdou a uhodnou kódové slovo (tajné “heslo”). Nesmí to být slovo, ale heslo 13245 atd. s maximálně 8 číslicemi.

Na signál se “loupežníci” rozutečou do úkrytu (“kozáci” nesmí nakouknout). Běžecká trasa je vyznačena šipkami na asfaltu a dalších plochách (zdi, ploty), aby “Kozáci” měli vodítka, kde mají hledat. Obvykle družstvo začíná společným během, pak se rozdělí, aby zmátlo protivníky. Čím rychleji “bandité” utíkají a čím zmateněji jsou šipky nakresleny, tím větší mají šanci se spolehlivě ukrýt.

Mezitím “kozáci” připravují “žalář” a vymýšlejí, jak budou zajatce “mučit”. Po uplynutí dohodnuté doby (obvykle 15-20 minut) se kozáci vydají “bandity” hledat. Nalezený bandita je chycen (“obarven”) a odveden do žaláře (nemá právo na útěk).

Některé prameny uvádějí, že “kozák”, který “loupežníka” chytí, zůstává v “žaláři”, aby ho hlídal. Jiné hovoří o strážcích (1-2 lidé), kteří hlídají “loupežníky” v “žaláři”, a “kozáci” mohou odejít, aby chytili ostatní.

V “žaláři” jsou “bandité” “mučeni” (jsou lechtáni, je jim podstrkován hmyz, pálení kopřivami, házení na zem a mlácení). Formy mučení jsou předem dohodnuty a nemají být brutální ani urážlivé.

Úkolem kozáků je zjistit tajné heslo.

ZDROJ

Zpracoval: Peter 008/Pokec24